

Capitolul 1

De El să ascultați

Aș vrea să priviți cu atenție la acest fragment din Matei 3:17: „Și din ceruri s-a auzit un glas, care zicea: «Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea»”. Trebuie să fi fost o experiență unică și minunată pentru aceia care au auzit Glasul în acea zi.

Ioan Botezătorul a venit în această lume să pregătească calea pentru Domnul Isus Cristos. El a început prin a propovădui în pustiu pocăința, dar mesajul său n-a fost unul pe care oamenii să-l accepte cu ușurință. Oamenii veneau din locuri îndepărtate ca să-l asculte, și ceea ce el propovăduia nu era un mesaj pe placul lor, ci unul cu autoritate de la Dumnezeu cel viu. El nu se uita la fața omului atunci când spunea: „Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape”.

Aceia care au auzit acest mesaj s-au pocăit de păcatele lor, și le-au mărturisit și au fost botezați. Unii se poate că se vor fi gândit că, fiind botezați de un proroc așa de mare, vor primi cine știe ce binecuvântare. Unii dintre cei care au venit să fie botezați erau chiar dintre mai marii neamului și Ioan, privind la ei, a exclamat: „Pui de năpârци, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare? Faceți dar roade vrednice de pocăința voastră”. Mesajul lui s-a îndreptat către toți oamenii, dar numai unii au răspuns și au fost botezați de el.

Într-una din zile, Însuși Domnul Isus Cristos a venit să fie botezat. Biblia spune, în Evanghelia după Ioan, că până în acea zi Ioan Botezătorul nu cunoscuse el însuși cine era cu

adevărat Domnul Isus (Ioan 1:31). Domnul nostru Isus Cristos a venit în tăcere în mijlocul mulțimii și i-a cerut lui Ioan să-L boteze. Bineînțeles că, fiindu-i văr, Ioan Îl cunoștea din punct de vedere trupesc, dar el nu știa că este Mesia. Când Ioan a văzut cerurile deschise și Duhul Sfânt coborându-se peste Isus Cristos în chip de porumbel, a cunoscut în mod sigur cine era El. Ziua următoare el a declarat: „Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii”.

Aceasta ne vorbește despre faptul că Ioan L-a cunoscut pe Isus numai atunci când Glasul lui Dumnezeu a vorbit. Și tu, de asemenea, dacă nu auzi Glasul lui Dumnezeu, niciodată nu vei cunoaște cine este El. Poți merge la multe străngeri, poți să ai multe cunoștințe din Biblie și poți să faci multe sacrificii, dar dacă nu auzi Glasul lui Dumnezeu, toate aceste lucruri nu-ți sunt de niciun folos din punct de vedere spiritual.

Domnul nu Și-a început slujirea făcând minuni. Până în acea zi El nu făcuse nicio minune, nu rostise nicio predică. Numai după ce Glasul lui Dumnezeu I-a declarat identitatea, Ioan a înțeles și a mărturisit cine era Isus.

Dacă vrei să te bucuri de harul lui Dumnezeu și să înțelegi plinătatea puterii Sale, să cunoști în fiecare zi gândul Domnului, atunci învață secretul de a auzi Glasul Său blând în fiecare zi și de mai multe ori în fiecare zi. Dumnezeu într-adevăr vorbește — Dumnezeu cel viu și puternic — și El dorește să auzim glasul Său și să-L ascultăm. Fie ca toți să învățăm acest secret. Noi trebuie să auzim Glasul lui Dumnezeu zilnic, spunându-ne: „Iată drumul, mergeți pe el” (Isaia 30:21). Cât de simple sunt aceste cuvinte. Când ești pe punctul de a o lua într-o direcție greșită, fie că e la dreapta sau la stânga, vine acel Glas blând și liniștit spunând: „Nu merge pe acest drum, nu merge pe acel drum; e periculos”. Și în felul acesta, zilnic, toți putem fi călăuziți pe drumul cel bun.

Cât timp suntem în lume, toți suntem ispitiți. Nu contează cine ești, unde te afli sau ce faci. Ca oameni, noi suntem ispitiți și avem de întâmpinat situații dificile și necazuri de un fel sau altul. Dar când auzim limpede Glasul Domnului, putem surmonta învingători aceste situații.

Dumnezeu ne arată în Cuvântul Său că, chiar de la începutul vieții noastre spirituale, trebuie să învățăm să-I auzim Glasul. Studiați Exod 19:19, 20:1-2. În Ezechiel 1:24 citim despre „glasul celui Atotputernic”, în Ezechiel 10:5 despre „glasul Dumnezeului Celui Atotputernic când vorbește”; în 1 Împărați 19:12 (NASB) despre „un glas blând și liniștit”. Poate că vă amintiți istoria din 1 Împărați 18 când Ilie, acel om puternic al lui Dumnezeu, s-a rugat, cerul s-a deschis și s-a coborât foc din cer.

La începutul capitolului 19 împărăteasa cea stricată îl amenință pe Ilie că-l va omori, așa că el se va fi gândit că, negreșit, Dumnezeu o va pedepsi pe Izabela. Fiindcă s-a mâniat pe Dumnezeu că nu o pedepsise, s-a dus și s-a așezat sub un ienupăr. În felul acesta ne purtăm și noi uneori. Și noi Îl înțelegem greșit pe Dumnezeu și ne îndoim de El. Dar căile lui Dumnezeu nu sunt căile noastre; ele sunt mai înalte decât ale noastre. El nu va lucra în felul nostru. Se poate că Ilie se va fi gândit că Dumnezeu nu-și făcuse datoria nepedepsind-o pe Izabela, așa că i-a spus Domnului: „Doamne, de acum înainte nu voi mai fi prorocul Tău”. Dacă ești în administrația publică și vrei să demisionezi, trebuie să dai un preaviz de cincisprezece zile, dar Ilie a dat unul de numai o zi! „De azi înainte ia de la mine slujba de proroc pe care Tu mi-ai dat-o”, el a spus de fapt, „De azi înainte nu voi mai vorbi în Numele Tău. Te-ai dus să Te culci și nu-Ți faci slujba!”

De multe ori și noi gândim la fel. Am vrea ca noi să-L dirijăm pe Dumnezeu. Dar Dumnezeu nu dormea! L-a luat pe Ilie pe vârful muntelui și acolo S-a ocupat de el într-un mod

minunat. La început a venit un vânt puternic; dar Dumnezeu nu era în vântul acela. Apoi a venit un cutremur de pământ care a clătinat muntele, dar Dumnezeu nu era în acel cutremur de pământ. Apoi a venit un foc, dar Dumnezeu nu era în foc. După aceea S-a auzit un Glas blând și liniștit și Dumnezeu i-a vorbit lui Ilie și i-a spus clar unde, când și cum o va judeca pe Izabela. Tot atunci i-a descoperit multe alte lucruri despre evenimentele viitoare.

În aceste multe referiri din Biblie Îl vedem pe Dumnezeu vorbind. Dumnezeu într-adevăr vorbește și dacă tu crezi în El, trebuie să ascuți când vorbește. El nu este ceva abstract. El este o persoană. Îl putem cunoaște, Îl putem auzi, putem fi călăuziți de El și-L putem cunoaște într-un mod mult mai intim decât cunoaștem pe oricine altcineva. Poți să trăiești alături de prieteni timp de mulți ani și încă să nu-i cunoști pe deplin. Se poate să trăiești împreună cu soția și copiii timp de mai mulți ani de zile și încă să nu îndrăznești să le încredințezi totul. Sunt anumite gânduri pe care nu le putem împărtăși cu alții; dar lui Dumnezeu Îi putem vorbi liber și-I putem spune orice gând. Putem merge la El oricând, în orice loc și putem auzi Glasul Lui.

Pe vremuri, numai prorocii și marii preoți puteau auzi Glasul lui Dumnezeu. Dacă alții voiau să audă ceea ce Dumnezeu avea de spus, trebuiau să meargă fie la un proroc, fie la marele preot. Ori de câte ori David s-a aflat în necaz, a trebuit să trimită după marele preot Țadoc să-l ajute să audă Glasul lui Dumnezeu. Domnul Isus a venit în lume ca să-i ajute pe oameni să audă Glasul lui Dumnezeu și de aceea, chiar de la începutul slujirii Lui, Duhul Sfânt S-a coborât asupra Lui și Dumnezeu a vorbit din cer.

Prin botezul Său, Domnul nostru a prorocit cum trebuia El să moară, să fie îngropat și să învie din nou. El a vestit aceasta

în acest mod simbolic chiar de la începutul slujirii Sale. În Marcu 8:31, 9:31, El vorbește despre lucrul acesta într-un mod clar și precis, și chiar înaintea răstignirii Sale a profetizat despre moartea Sa. Prin botez, El a declarat într-un mod simbolic că trebuie să-și dea viața pentru păcătoși și să biruiască moartea. Atunci cerurile s-au deschis și s-a auzit Glasul lui Dumnezeu. Aceia care-L cunosc pe Domnul Isus într-un mod practic văd cerul deschis în fiecare zi; ei se bazează pe harul, îndurarea, dragostea și puterea lui Dumnezeu zi de zi; ei au darul Duhului Sfânt care să-i conducă, să-i ajute, să-i învețe, pentru că tainele și adevărurile spirituale nu pot fi înțelese prin înțelepciunea omenească.

Și tu poți auzi Glasul Domnului zilnic, potrivit nevoii tale, și prin acest Glas dinlăuntrul tău poți cunoaște sigur ceea ce Dumnezeu așteaptă de la tine și ceea ce vrea El să faci.

Următoarea întrebare este cum poate fiecare dintre noi să audă Glasul Domnului într-un mod clar și precis în fiecare zi? Răspunsul se află în același capitol: „Pocăiți-vă!” (Matei 3:2). Acesta a fost primul mesaj rostit cu îndrăzneală și cu autoritate de către Ioan Botezătorul. Același mesaj l-a rostit și Domnul Isus Cristos în ziua botezului Său (Matei 4:17). În limba greacă cuvântul „pocăință” înseamnă „o întoarcere de 180°”. La început privesc drept înainte; apoi întorc spatele și îmi îndrept fața în direcția opusă. Aceasta se numește pocăință.

Ca păcătoși, noi avem fața îndreptată înspre diavolul și spatele către Dumnezeu, fiindcă ne găsim o mai mare plăcere în a ne supune lui Satan decât lui Dumnezeu. Auzind cuvântul lui Dumnezeu și cunoscând urmarea păcatului, ne pocăim și întoarcem spatele diavolului și ne îndreptăm cu fața către Dumnezeu. Dar în multe dintre cazuri există doar jumătate sau două treimi de pocăință! Omul îi dorește

pe amândoi stăpânii! Atunci când se află în necaz, Îl dorește pe Dumnezeu, altminteri, dorește să-i slujească diavolului. Pocăința nu este pocăință dacă nu este deplină și completă. Noi avem nevoie de harul și ajutorul lui Dumnezeu ca să ne pocăim și să întoarcem spatele diavolului.

În același capitol (versetele 13-14) ni se spune că Ioan a fost uimit să-L vadă pe Isus venind la el. Dacă nu te smerești, nu vei înțelege ce înseamnă Împărăția lui Dumnezeu. Chiar dacă Isus avea mai multă putere și autoritate decât Ioan Botezătorul, El s-a smerit pentru tine și pentru mine și a venit la Ioan ca să fie botezat. Ioan exclamă: „Eu am nevoie să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?” (CLV). Domnul afirma într-un mod simbolic că smerenia este secretul primirii harului divin. Cu cât mai mult ne smerim noi, cu atât mai mult va fi înălțat El (Matei 23:13). Nu numai că noi trebuie să ne pocăim cu umilință de păcatele noastre, dar trebuie să și mărturisim din inimă: „Doamne, nu sunt mai bun decât vecinul meu. Chiar dacă mă bucur de o poziție mai înaltă pe pământ, în ochii Tăi sunt un păcătos. Nu văd nimic altceva în mine decât stricăciune și întinăciune”.

Lucrul acesta este foarte adevărat. În ciuda educației și a culturii pe care le avem, ne-am întinat prin gândurile și faptele noastre. Cuvântul lui Dumnezeu spune clar că „inima omului este nespus de înșelătoare”. Indiferent cât suntem de culți, noi nu putem schimba natura noastră interioară. Și pe măsură ce înaintăm în vârstă, devenim tot mai stricați, mai mândri și mai înșelători. Libertatea noastră se află în umilință. Numai prin Cristos putem fi eliberați complet de natura noastră păcătoasă.

Prin botezul Său, Domnul nostru a prorocit trei lucruri. În Romani 6 botezul vorbește de moarte, îngropare și înviere; o schimbare lăuntrică întreită care se oglindește în afară

în botez. De multe ori, acesta nu este decât un ritual sau o ceremonie. De aceea există o așa de mare nerodnicie în mulți care se numesc creștini. Botezul este o mărturie, nu o ceremonie. Dacă nu vom învăța lucrul acesta, vom trăi niște vieți creștine foarte sărace. Dacă păcatele noastre nu au fost îngropate și uitate, nu putem avea pace adevărată. Altfel, amintirea păcatelor săvârșite ne va urmări mereu.

Atunci când ai păcătuit, ai spus probabil: „Nu voi mai face niciodată lucrul acesta”. Poți încerca să-ți uiți păcatele mâncând și bând; alții pot spune că nu are nicio importanță dacă păcătuiești, pentru că doar o dată trăim, așa că, să mâncăm, să bem și să ne veselim. Totuși, vine o zi când te vei simți mizerabil. Amintirea fiecărui păcat te va chinui. Se poate că vei încerca să zâmbești, dar lucrul acesta nu te va ajuta. Zi după zi vei continua să fii neliniștit și deprimat. Vei spune: „La urma urmei, ce poți găsi în această lume?” Noi trebuie să fim curățiți de păcatele noastre, și pentru aceasta a murit și a fost îngropat Domnul nostru. Astăzi poți fi eliberat de orice amintire a păcatului.

El a murit ca noi să nu mai fim osândiți. El a murit ca și noi să putem muri față de natura noastră păcătoasă.

Așa cum cancerul trebuie înlăturat împreună cu țesuturile și mușchiul din jur, la fel, prin credință, și noi trebuie să primim în noi puterea morții și să murim față de dorințele și gândurile noastre. Noi nu murim *spunând* că murim. Dimineața pot spune: „Nu voi face asta; nu voi face asta.” Dar mintea începe să lucreze; ea spune: „Nu contează; nu contează!” Mergem mai departe și cădem din nou. Nu putem învinge prin puterea noastră. Așa cum primim în noi puterea morții, la fel primim și o viață nouă, numită puterea învierii Lui, care pune în noi foame și sete după lucrurile veșnice. La timpul potrivit ne sunt date urechi care să audă Glasul Domnului. Când Domnul Isus

Cristos le-a spus direct ucenicilor Lui că El trebuie să sufere și să moară și să învie din nou, ei s-au întristat (Matei 16:21, 22; 17:5) și au început să se întrebe de ce trebuia să sufere El așa de mult, când avea atâta putere. De fapt, Petru L-a și muștrat: „Nu, Doamne, noi nu vom îngădui să suferi în felul acesta”.

După șase zile, Domnul Isus Cristos i-a luat pe un munte înalt și a fost transfigurat înaintea lor. Atunci s-a auzit un Glas din cer spunând: „Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea”. Prin aceasta Dumnezeu ne spune că, dacă dorim ca viața cerească să vină în noi, trebuie să murim față de natura noastră veche. Noi nu vom putea niciodată să murim față de noi înșine fără ajutorul Lui. Când Domnul nostru a murit, a făcut aceasta pentru a ne ajuta să murim față de noi înșine. Dovada este aceea că, cu cât ascultăm mai mult de El, cu atât mai mult lumina cerească strălucește pe fețele noastre. Această strălucire nu o căpătăm prin săpun sau pudră. Este o oglindire a slavei lui Dumnezeu care strălucește din ce în ce mai mult când ascultăm de Dumnezeu.

Dumnezeu spune că, dacă vrem să auzim Glasul Lui blând și liniștit, Cineva trebuie să moară în locul nostru, pentru păcatul nostru, ca noi să nu mai fim osândiți. Dreptatea lui Dumnezeu trebuie să împlinească legea divină de a ne ajuta să trăim o viață curată. Domnul Isus Cristos a înviat din nou ca să toarne în noi viața nouă și puterea învierii Sale. Numai prin această viață noi putem auzi acel Glas blând și liniștit. Glasul Lui este într-adevăr *blând și liniștit*. Nu este un glas omenesc și îl putem recunoaște numai prin experiență, când Îl urmăm pe El.

Mărturisesc, spre slava lui Dumnezeu, că eu aud zilnic acest Glas blând și liniștit; și îl aud de treizeci de ani încoace. Pot merge înaintea Domnului meu oricând și oriunde și Îl pot chema. El vorbește cu dragoste și spune: „Iată drumul,

mergi pe el”. Urmează calea divină simplă ca să ai putere și toate întrebările tale vor căpăta răspuns zi de zi. Așază-te pe genunchi, scrie pe hârtie toate întrebările tale și spune: „Doamne, iată aici sunt întrebările mele. Te rog, răspunde-mi. Arată-mi drumul și călăuzește-mă astăzi. Dă-mi cuvintele potrivite pentru cutare sau cutare persoană. Ajută-mă să trăiesc pentru slava Ta. Arată-mi voia Ta în următoarele probleme și vorbește-mi”. Încearcă lucrul acesta zilnic.

Ca să poți urma această cale simplă, trebuie mai întâi să te pocăiești sincer. Mărturisește-ți din toată inima fiecare păcat. Crede din inimă și spune prin credință simplă: „Domnul Isus Cristos a murit în locul meu pentru păcatele mele, ca eu să nu mai fiu condamnat”. Mulțumește-I că a murit pentru tine. Spune-I: „Doamne, vreau să mor față de obiceiul meu de a bea, de a merge la cinema. Vreau să mor față de celelalte obiceiuri ale caracterului meu urât, față de îngrijorări și față de alte vicii și slăbiciuni. Doamne, îngroapă păcatele mele împreună cu Tine. Toarnă în mine puterea învierii Tale pentru orice ispită și încercare. Vorbește-mi. Dă-mi Tu un mesaj pentru soția mea sau soțul meu, pentru prietenul sau vecinul meu. Arată-mi din Cuvântul Tău tainele Tale ascunse și planul Tău pentru mine astăzi și pentru viitor”. Atunci vei auzi Glasul lui Dumnezeu în urechile tale în fiecare zi.